

Debreceni Ítéltábla

Bf.II.244/2022/10.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, 2022. július 6. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2021. december 21. napján kihirdetett 19.B.9/2021/34. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletében bűnösnek monda ki a vádlottat testi sértés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés (8) bekezdés I. fordulat]. Ezért 7 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a Miskolci Járásbíróság 39.B.1418/2017/15. és 17.B.737/2018/7. számú ítéleteivel, valamint 36.Bpk.42/2019/2. számú büntetővégzésével kiszabott szabadságvesztés büntetések végrehajtásáról, kötelezte továbbá a vádlottat 342 499 Ft bűnügyi költség viselésére.

[2] Az ítélet ellen a vádlott védője jelentett be fellebbezést elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében, míg a kihirdetésekor távollévő részére kézbesítés útján közölt ítélet ellen a rendelkezésre álló határidőn belül jogorvoslattel nem élt.

[3] Az ügyész tudomásul vette az ítéletet.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.125/2022/2. számú átiratában a védő által bejelentett fellebbezésre figyelemmel az elsőfokú ítélet tanácsülésen történő helybenhagyására tett indítványt azzal, hogy az indokolás kiegészítése szükséges annyival, hogy a vádlott cselekménye miért életveszélyt okozó testi sértés büntetnének minősül és miért nem emberölés büntetnének kísérleteként értékelendő.

[5] A vádlott védője a bírósághoz 2022. június 20. napján érkezett beadványában nyilvános ülés kitűzését kérte nyilatkozattétel és okiratok csatolásának szándékára hivatkozva, majd 2022. július 5. napján – fenntartva perorvoslatának irányát – írásban terjesztette elő fellebbezésének indokolását. Felidézve a védece és a kihallgatott tanúk és szakértők által elmondottakat, valamint a szakértői véleményekben foglaltakat is, vitatta, hogy a védece terhére rótt cselekmény következtében alakult volna ki az életveszélyes állapot és indítványozta a vádlottat a terhére rótt bűncselekmény alól felmenteni és bűnösségét kapcsolati erőszak büntetében megállapítani. Ezen túlmenően az enyhítő körülmények között kérte értékelni sértetti megbocsátásként nyilatkozatát és a középértéktől enyhébb büntetés kiszabását.

[6] A másodfokú bíróság a védelmi perorvoslatokat a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el, tekintettel arra, hogy a védő a Be. 598. § (4) és (5) bekezdései alapján kérte az ügy nyilvános ülésen való elbírálását.

[7] A védő a nyilvános ülésen fenntartotta a fellebbezésében foglaltakat.

[8] A védelmi fellebbezés alaptalan.

[9] A bejelentett perorvoslat folytán az ítéltábla a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján – eltérő törvényi rendelkezés hiányában – az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett (teljes revízió). A Be. 590. § (3) bekezdés értelmében korlátozott felülbírálatra nem kerülhetett sor, mert a fellebbezést nem kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a védelmi perorvoslat ugyanis támadta a bűnösség megállapítását is, így a másodfokú eljárásban a törvény főszabálya értelmében teljes volt a felülbírálat.

[10] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem abszolút eljárási szabálysértést (Be. 608. § (1) bekezdés a-f) pont), sem olyan relatív perjogi hibát (Be. 609. § (1), (2) bekezdés), mely az érdemi felülbírálatot kizárná.

[11] A törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és megalapozott tényállást [Be. 561. § (3) bekezdés c) pont] állapított meg, ami mentes a Be. 592. §-ban írt hibáktól és hiányosságoktól, ezért a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében határozatát a másodfokú bíróság erre alapította. A Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjában írt tények is teljesek

[12] Az elsőfokú bíróság az ügy helyes megítélése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta, és azokat okszerűen, a logika törvényei szerint, kifogástalanul értékelte. Következtetései perrendszerűek és a hibátlanul értékelt bizonyítás anyagán nyugszanak. A törvényszék vizsgálta a vádlott vallomásait, értékelés körébe vonta a

kihallgatott tanúk vallomásait, szükséges részletességgel folytatta le a szakértői bizonyítást és nem maradt el az okirati bizonyítékok értékelése sem. A vádlott pusztán tagadásban megnyilvánuló írásbeli védekezését a törvényszék indokolt módon vetette el és alapította az irányadó tényállást a kihallgatott tanúk által elmondottakra, valamint az aggálytalannak értékelt, világos és egyértelmű igazságügyi szakértői megállapításokra.

[13] A Miskolci Törvényszék ítéletét a másodfokú bíróság megalapozottnak tartotta, amelyre érdemi döntés volt alapítható. A másodfokú eljárásban főszabályként a tényálláshoz kötöttség elve alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az irányadó, melynek elvi alapja, hogy a bizonyítékokat közvetlenül megvizsgáló és széleskörűen értékelő elsőbírósági fórum minősül a ténybíróságnak. A tényálláshoz kötöttség elve alól kivétel, ha a tényállás megalapozatlan. A megalapozatlanságnak a Be. 592. § (1) bekezdésében írt okai jelen ügyben azonban nem voltak megállapíthatók. Sem felderítetlenség, sem hiányosság nem volt tetten érhető, mint ahogy iratellenesség és helytelen ténybeli következtetés sem. Az elsőfokú bíróság okszerű bizonyíték-értékelő tevékenysége a másodfokú eljárásban nem mérlegelhető felül.

[14] A vádlott előéleti adatai az erkölcsi bizonyítvány alapján annyiban pontosította az ítéltábla, hogy a Miskolci Járásbíróság a 2022. január 4. napján kelt és 2022. február 7. napján jogerős 10.Bpk.2809/2021/3. számú büntetővégzésével lopás vétsége miatt 300 óra közérdekű munka büntetést szabott ki a vádlottal szemben. Elkövetési idő: 2021. szeptember 1. napja.

[15] A védelmi fellebbezés a bizonyítékok, elsősorban a sértett és a kihallgatott tanúk vallomásai, valamint az igazságügyi orvosszakértői vélemények megállapításai törvényes értékelésének támadásán keresztül vitatta a tényállás megalapozottságát, amely az eljárási törvény kizáró rendelkezése folytán eredményre nem vezethetett.

[16] Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és nem merült fel olyan körülmény, amely a felmentést vagy az eljárás megszüntetését indokolná, hiszen büntethetőségi akadály nem valósult meg.

[17] A vádlott cselekményének jogi minősítése is megfelel a törvénynek.

[18] A törvényszék ítélete indokolásának [14] pontja kijavítást igényel, mivel – elírás folytán – a vádlott neve tévesen lett feltüntetve, az helyett nyilvánvalóan

[19] Ugyanakkor a jogi indokolás keretében a cselekménynek a Kúria a 3/2013. számú Büntető Jogegységi Határozatában az alanyi és a tárgyi oldal elemeinek vizsgálatára adott iránymutatás alapján történő elemzése mellett (elsőfokú ítélet [40] – [41] pontjai) az életveszélyt okozó testi sértésnek az emberölés kísérletétől való elhatárolása is szükséges. Ez utóbbira a törvényszék nem tért ki, így azt az ítéltábla az alábbiak szerint pótolja.

[20] Az életveszélyt okozó testi sértés, illetve az életveszély fogalmilag a halál bekövetkezésének a reális lehetőségét jelenti és olyan esetben állapítható meg, amikor a testi sértési cselekmény megvalósításának eredményeként megindul az az okfolyamat, amely a

halálos eredmény irányába halad, általában fennáll azonban annak a lehetősége, hogy ebbe az okfolyamatba orvosilag beavatkozva az életveszély megszűnjék és a halálos eredmény bekövetkezésének elhárítását célzó beavatkozás sikerre vezethessen. Az életveszély fennállása szakkérdés, az független a gyógytartamtól, tehát 8 napon belüli sérülés esetében is fennállhat annak életveszélyes jellege. E tekintetben rendelkezésre áll az elsőfokú bíróság által elfogadott orvosszakértői vélemény, valamint igazságügyi orvosszakértő nyilatkozata is, amely szerint az életveszély közvetlen volt, ami akut műtétet indikált (31. számú jegyzőkönyv 4. oldal második bekezdése).

[21] Amint arra az elsőfokú bíróság is rámutatott, életveszélyt okozó testi sértés megállapításának van helye, ha az elkövető szándéka kiterjed magára az életveszélyre és ezt kívánja, vagy ebbe belenyugodva cselekszik, továbbá akkor is, ha az elkövető szándéka csupán a testi sértés okozására irányul, de a bekövetkezett eredmény tekintetében gondatlanság terheli. Az életveszélyre kiterjedő egyenes szándékkal elkövetés az ítélkezési gyakorlatban nem ismert, ugyanis abban az esetben, ha az elkövető az életveszélyes sérülés mint eredmény bekövetkezését kifejezetten kívánja, az már ténylegesen a halálos eredmény bekövetkezésébe való belenyugvást is jelenti, amely esetben a bírói gyakorlat az emberölés büntetének kísérletét állapítja meg.

[22] Az emberölésre, illetőleg testi sértésre irányuló szándék megállapításánál az elkövetéskori tudattartalomra, a tárgyi és az alanyi tényezőkből lehet következtetni (3/2013. számú BJE határozat). Életveszélyt okozó testi sértés kísérletének megállapítására akkor van mód, ha az eszköz jellegéből, az elkövetés módjából, a véghezvitel körülményeiből, a célba vett testrész helyéből és az elkövetésnél szerepet játszó egyéb körülményekből egyértelműen és aggálytalanul az állapítható meg, hogy az elkövető az élet kioltására irányuló szándék nélkül ugyan, de testi sértésre irányuló határozott szándékkal intézett a sértett elleni támadást, és a tudata átfogta az életveszélyes sérülés bekövetkezésének a reális lehetőségét, abba legalábbis belenyugodva cselekedett, ugyanakkor azonban rajta kívül álló ok hatása folytán az eredmény nem következik be.

[23] Az irányadónak tekintett igazságügyi orvosszakértői vélemény részletesen tartalmazta a sértett bántalmazás során elszenvedett sérüléseit (elsőfokú ítélet [36] pontja). Szintén utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy az emberi testnek vannak olyan részei, amelyek önmagukban életfontosságú szervek, vagy ilyeneket tartalmaznak, és ilyennek minősül a fej is (elsőfokú ítélet [41] pontja). Az ezeket ért támadások általában a sértett azonnali vagy rövid idő alatt bekövetkező, esetleg csak műtéti úton elhárítható halálához vezethetnek (3/2013. számú BJE határozat I. A) pontja).

[24] Jelen esetben igazságügyi orvosszakértő a klinikai tünetet nem okozó koponyaűri vérzéssel összefüggésben kihangsúlyozta, hogy egyértelműsíthető a 2 héttel korábban történt bántalmazás, valamint a vérzés kialakulása között a kórsági összefüggés (31. számú jegyzőkönyv 2. oldal utolsó és 3. oldal első és második bekezdése).

[25] Ugyanakkor a vádlottban nem merült fel az élet kioltásának lehetősége, erre nem is volt oka, szándéka testi sértés okozására irányult, az eredmény vonatkozásában pedig a következményekbe belenyugodott.

[26] Összefoglalva tehát, az emberölés kísérlete nem volt megállapítható, hiszen a vádlotti tudattartam vizsgálata alapján arra lehet kétséget kizáró következtetést levonni, hogy a vádlott egyenes szándéka a testi épség megsértésére irányult, míg az életveszélyes eredményre nézve a szándéka eshetőleges volt, a halálos eredmény eshetőleges szándékára vonható következtetés nem merült fel.

[27] A büntetés kiszabása során irányadó szempontokat az elsőfokú bíróság helyesen feltárta és a büntetési céloknak megfelelő, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló, tetterányos büntetést szabott ki. E körben részletes és alapos indokolást adott, melyben foglaltakkal az ítéltábla egyértett. A kiszabott büntetés a 5 éves középértékhez képest túl szigorúnak nem tekinthető, különös tekintettel arra, hogy a vádlottal szemben korábban kiszabott és végrehajtásában felfüggesztett büntetések a büntetés célját nem érték el, azok utólagosan történő végrehajtására törvényesen került sor. Ugyanakkor a védelem nem hozott fel olyan érveket, amelyek az alkalmazott szankció számottevő megváltoztatását indokolnák, kisebb mérvű módosításra pedig a törvény nem ad lehetőséget.

[28] A védő által fellebbezésének indoklásában hivatkozott sértetti nyilatkozat, miszerint „Én soha nem akartam azt, hogy ő bekerüljön is valamikor a börtönbe” (20. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal ötödik bekezdés utolsó mondata) nem értékelhető enyhítő körülményként, hiszen az sértetti megbocsátásnak – tartalmilag sem – tekinthető.

[29] A törvénynek megfelelnek a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések is.

[30] Az ítéltábla a kifejtettekre tekintettel a fellebbezés alaptalansága miatt az elsőfokú bíróság ítéletét – az előéleti adatok és az indokolás kisebb mértékű kiegészítésével – a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

Debrecen, 2022. július 6.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke, Dr. Horváth Péter sk. előadó bíró, Dr. Sörös László sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 19.B.9/2021/34. számú ítélete a másodfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2022. július 6.

Dr. Gömöri Olivér sk.

a tanács elnöke

